

á svo fljótt, sem því verði við komið, eptir því sem brauðin losni. En þar sem 1
brauðin voru þegar laus (eða annað þeirra) og hlutadeigandi prestur engum mót- 14. jan.
mælum hafi breytt gegn því að ganga að sameiningunni, þá hafi verið eptir
engu að biða, en með hinnu nýju skipun hafi hin fyrri bráðabirgðaskipun (kon-
stitutionin) hlotið að falla úr gildi.

Samkvæmt þessum skilningi yðar teljið þjer umgetna ekkju eiga eptir-
leiðis sem hingað til efalausán aðgang að Kirkjubæjarklausturspresti með greiðslu
á öllum eptirlaunum sínum, að eins eigi hún þá nokkuð fyllri eptirlaunarjett en hún
til þessa hafi notið. Að því leytí sem það er tekið fram í framannefudu erindi
Guðlaugs sýslumanns Guðmundssonar fyrir hönd ekkjunnar, að þess hafi eigi
verið getið við síðustu auglýsing hins sameinada brauðs, að nein prestsekkja
væri í brauðinu, þá látið þjer þess getið, að þetta sje eigi rjett hermt, því að
þegar brauðið hafi losnað síðast, hafi það verið auglýst laust 16. marz 1896, og
það jafnframt tekið fram, að prestsekkja væri í brauðinu, er nyti $\frac{1}{10}$ af tekjun-
um, sbr. »Ísafold« 1896, bls. 59.

Með því að jeg verð algjörlega að fallast á skoðun yðar á þessu máli,
getur umrætt erindi eigi orðið tekið til greina.

Þetta er yður hjer með þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegr-
ar leiðbeiningar og frekari birtingar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu um 2
framfærslu þurfamanns. — Eptir að hafa meðtekið þóknanlegt brjef yðar, herra 26. jan.
amtmaður, dagsett 22. þ m., um erindi hreppsnefndarinnar í Hvammshreppi í
Vesturskaptafellssýslu, þar sem hún áfrýjar til mín úrskurði yðar, dagsettum 8.
marz f. á., er kveður svo á, að þurfalingurinn Ólafur Þórðarson skuli framfær-
ast af Dyrhólahreppi og Hvammshreppi í fjelagi (hinum forna Dyrhólahreppi),
skal yður hjer með þjónustusamlega tjáð til þóknanlegrar leiðbeiningar og frek-
ari birtingar, að, með því að jeg er samþykkur ástæðum þeim; er umgetiun úr-
skurður yðar er byggður á, skal hann standa óraskaður.

Úrskurður amtsins.

Jafnframt því að senda mjer erindi hreppsnefndarinnar í Dyrhólahreppi, dags. 28.
des. f. á., með fylgiskjölum, þar sem hún áfrýjar til amtsins úrskurði yðar, velborni herra
sýslumaður, dags. 26. nóv. f. á., sem ákveður, að þurfalingurinn Ólafur Þórðarson skuli fram-
ferast af nefndum hreppi, en eigi af þessum hreppi og Hvammshreppi í sameiningu eða
hinum forna Dyrhólahreppi, og enn fremur að láta meðfylgja umsögn hreppsnefndarinnar í
Hvammshreppi um áfrýjun þessa, hafið þjer í þóknanlegu brjefi, dags. 20. f. m., lagt þetta
mál undir úrskurð amtsins, sem þá er eins og hjer kemur:

Þá er skiptin á eignum, skuldum og sveitarþyngslum hins forna Dyrhólahrepps, sem
samkvæmt úrskurði landshöfðingja 28. febr. 1887 (Stjórnartíðindi 1887. B. bls. 44) er skipt
í tvo hreppa, Hvammshrepp og Dyrhólahrepp, fóru fram um fardagaleytið 1888, var auk ann-
ars svo ákveðið, að fyrnefndur Ólafur Þórðarson, þá 11 ára að aldri, skyldi framferast af
hinum nýja Dyrhólahreppi, og var honum, eða öllu heldur móður hans, ekkjunnri Þuríði Ólafs-
dóttur á Steig, lagt ómagameðlag fyrir 1889 honum til framfærslu, en síðar hefir hann eigi

2 verið talinn sem sveitarómagi, þangað til á árinu 1895, er honum, þá orðnum 16 ára, var veitt hjálp af sveitarfjelagi Dyrhólahrepps, og á síðastliðnu ári hefir honum verið ráðstafað sem heilsulau um ómaga á kostnað sama hrepps. Þar sem þjer nú hafið álitit, að þótt styrkur sá, sem veittur var á árinu 1888, Ólafi til framfærslu, verði að skoðast sem veittur móður hans, og þótt það því aðallega sje hennar hreppshelgi, sem ákveðin sje við ómaga-skiptinguna, þá megi samt án efa telja það víst, að það hafi verið barnið, sem haft hafi verið fyrir augum við skiptinguna, og móðurinni eptir því úthlutað til Dyrhólahrepps *með barninu*, hvað einnig virðist vera hinn eðlilegasti skilningur á þessari ráðstöfun, þannig, að hinn núverandi Dyrhólahreppur hafi tekið Ólaf að sjer um leið og móður hans, þá get jeg eigi verið yður samdóma um þetta, því enginn, sem ekki er orðinn 16 ára, verður álitinn að þiggja af sveit, þótt lagt sje fram fje honum til framfærslu úr sveitarsjóði, heldur er slíkur styrkur veittur þeim, sem ber að framfæra hlutaðeiganda að lögum, og skyldi slík framfærsluskyld persóna eigi vera til, þá er sá, sem framfærsluna þiggur, skoðaður sem byrði, er hvílir á sveitarfjelaginu sjálfu, sem kemur að öllu leyti í stað hinnar framfærsluskyldu persónu, þangað til ómaginn er orðinn fullra 16 ára. Þá fyrst er einnig framfærslurjettur hans gagnvart því opinbera miðaður við hinn svonefnda fæðingarhrepp hans, og í því tilfelli, sem hjer liggur fyrir, er fæðingarhreppur hans hinn forni Dyrhólahreppur, ekki hinn núverandi Dyrhólahreppur, eins og hreppsnefudin í Hvammshreppi virðist vilja halda fram, enda var sá hreppur alls ekki til, þá er Ólafur Þórðarson fæddist. Þótt hann sje nefndur í skiptagjörðinni sem tilheyrandi hinum nýja Dyrhólahreppi, en eigi móðir hans, þá verður þetta eigi skilið öðruvísi, en að einungis sje höfð fyrir augum framfærsla hans, á meðan hann væri á ómagaaldri, og getur alls eigi haft þá verkun, að hann ætti að framfæra af Dyrhólahreppi hinum nýja, ef hann yrði þurfandi styrks eptir 16 ára aldurinn, án þess að hafa áunnið sjer sveit annarsstaðar, en ef þetta væri svo, þá hefði átt að telja upp við skiptinguna öll börn undir 16 ára í hinum forna Dyrhólahreppi, sem þar áttu fæðingarhrepp. Það atvik, að Ólafur Þórðarson er nú orðinn þurfandi sveitarstyrks, eptir að hann varð 16 ára að aldri, er að skoða sem sveitarþyngsli, sem síðar eru komin til, og eiga rót sína í fjelagsskap þeim, sem áður átti sjer stað milli hinna nýju hreppa.

Samkvæmt þessu, sem jeg þannig hef tekið fram, er fyrnefndur úrskurður yðar úr gildi felldur, og er hjer með ákveðið, að framfærsla Ólafs Þórðarsonar, eptir að hann varð 16 ára, skuli hvíla á báðum hreppnum, Hvammshreppi og Dyrhólahreppi, eða hinum forna Dyrhólahreppi, eptir því hlutfalli, sem ákveðið var við skiptingu hreppsins í tvö sveitarfjelög, og ber Hvammshreppi að endurgjalda hinum núverandi Dyrhólahreppi að tiltölu framlög þau, sem þegar hafa átt sjer stað.

Þetta gefst yður hjer með þjenustusamlega til vitundar yður til leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigendum.

3
28. jan. **Brjef landshöfðingja til stiptyfirvaldanna yfir Íslandi um lantökuleyfi handa prestakalli.** — Samkvæmt beiðni prestsins að Hjarðarholti í Dölum, præp. hon. Jóns Guttormssonar, og tillögum yðar, herra amtmaður, og yðar, herra biskup, í þóknanlegu brjefi, dagsettu 25. oktbr. f. á., vil jeg hjer með veita samþykki mitt til þess, að nefndur prestur taki 2500 kr. embættislán upp á tekjur prestakallsins til að byggja á prestssetrinu Hjarðarholti íbúðarhús úr timbri, tvíloftað, 10×12 álnir að stærð, með steinlímdum kjallara undir því öllu og að öðru leyti með því fyrirkomulagi, sem uppdráttur sá bendir til, er fylgdi með ofanefndu